

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **7248** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 23574 от 29.07.2020 г., подадена от ЕТ К.-К. Б., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес управление: [населено място], район О. купел, [жк], [жилищен адрес] представлявано от К. Б. Б., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/311/00978/3/01/04/01 с изх. № 01-6500/8619 от 19.06.2020 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, относно установеното задължение в размер на 391 160,00 лв.
В жалбата са наведени твърдения, че обжалваният АУПДВ е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие е материалноправните разпоредби и при несъответствие е целта на закона. Изразява се становище, че ЕТ е изпълнил точно задълженията си, произтичащи от Договор № 13/311/00978 от 06.10.2014 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 и Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. Сочи се, че обектът не е функционирал през 2016 г. и 2017 г. поради възникнала необходимост от извършване на ремонт на вече построения обект, предизвикан от некачествено извършени СМР от първоначално ангажирания със строежа изпълнител. Това е наложило да бъде ангажиран друг изпълнител, който

да отстрани допуснати съществени недостатъци в строежа и да приведе обекта в състояние, позволяващо нормалната му експлоатация по предвиденото предназначение. Изразява се предположение, че причина за възникналите проблеми с качеството на строежа е краткият срок за неговото изпълнение и лошите метеорологични условия по време на строителните работи, тъй като скоро след приключване на СМР са се появили множество пукнатини, а от всички тавани и стени е започнала да пада мазилката. Твърди, че районът на инвестицията не позволява целогодишна експлоатация на обекта, тъй като се посещава предимно през уикендите и то основно през летния сезон, което допълнително е затруднило изпълнението на бизнес плана, заложен към датата на кандидатстване. Сочи, че е изпълнен и ангажиментът за откриване на три работни места, като дори и в периода, през който обектът не е експлоатиран, поради така създалата се обстановка работните места на назначените служители са били запазени. Не споделя извода на административния орган, че след като не са реализирани нощувки в къщите за гости и не са изпълнени залегналите в представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план финансови показатели, на базата на които проектът е определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е изплатена субсидия по него, инвестицията не се ползва по предназначение. В този смисъл прави извод, че не е извършено и нарушение на договора. На следващо място твърди, че необосновано в оспорения административен акт е прието, че не е изпълнено залегналото в бизнес плана условие за разкриване на работни места, тъй като нито правна норма, нито сключения с фонда договор въвеждат задължение за точния момент, в който търговецът следва да разкрие предвиденото в бизнес плана работно място. Развива доводи, че дори да се приеме, че такова задължение съществува и това съставлява нарушение на Методиката за определяне на санкциите след плащане по проекти по ПРСР 2007-2013 г. то същото е частично. Освен това характерът на нарушението не оказва влияние върху целите и изпълнението на проекта, тъй като същият вече е изпълнен, т.е. построени са къщите за гости, а в този случай методиката не предвижда корекция на отпуснатата помощ. Развива мотиви, че посочените в бизнес плана икономически стойности освен, че са прогнозни, в който смисъл е употребено това понятие в приложение № 3 към чл. 16, ал. 1 на Наредба № 29, включват както приходи, така и разходи, но административният орган е преценил единствено приходите, без да отчита разходите за дейността, които са подробно посочени и разбити по вид в бизнес плана и са важен елемент, определящ жизнеспособността на дадена инвестиция, какъвто смисъл е вложен в чл. 16, ал. 2 от наредбата. Бизнес планът е относим именно при преценка постигане целите на мярката, тъй като с него се доказва икономическата жизнеспособност и устойчива заетост на проекта за съответния период. Сочи, че приходът е икономически прогнозна стойност от функционирането на дейността и като такъв не може да послужи за извършването на неправилен разход, а от там не може да има за последица нанасянето на каквато и да било вреда. От своя страна преценката за изпълнение на одобрената инвестиция, респ. доколко разходите от бюджета на Съюза са били използвани по предназначение, включва фактите и обстоятелствата, установяващи до каква степен са изпълнени одобрените с бизнес плана активи. Прави извод, че нереализирането на приходи от къщите за гости, не води нито пряко, нито косвено до нанасяне на вреда на бюджета на Съюза, тъй като приходите от дадена дейност, не са и не могат да бъдат предвидени като индикатори за изпълнение, те са възможна прогнозна и динамична, а не и статична цел на бизнес

плана и няма механизъм, включително и правен, който да гарантира постигането на такъв показател. В този смисъл бъдещите приходи не подлежат на оценка и контрол, тъй като нямат измерими параметри за разлика от активите, които са обективни, реални, предвидими и подлежащи на контрол обекти.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Н., който изразява искане за отмяна на оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. Претендира разноски, представляващи платена държавна такса и депозит за вещи лица. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от ответника.

Ответникът – изп. директор на ДФ „Земеделие“ се представлява от адв. Б., която изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира разноски.

Административен съд С.-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 08.10.2014 г. между ДФ „Земеделие“ и ЕТ К. — К. Б. /ползвател/ е сключен Договор № 13/311/00978 за отпускане на финансова помощ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 — 2013 г. /ПРСР/, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /ЕЗФРСР/. Съгласно т.1.1 от договора Фондът предоставя на ползвателя, регистриран по УРН 605347, безвъзмездна финансова помощ, представляваща до 70% от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проект № 13/311/00978 от 18.05.2013 г., като изплаща помощта при условие, че ползвателят е извършил инвестицията съгласно одобрения проект, съобразно условията и сроковете, определени в договора, анексите към него и всички действащи в съответната област нормативни актове /т.1.2/. По отношение на размера на помощта е уговорено, че първоначално одобрената безвъзмездна финансова помощ въз основа на представените документи е в размер на 391 160 лв. Предвидено е, че когато одобрената сума надхвърля реално направените разходи, Фондът изплаща сума в размер до 70% от реално извършените и доказани разходи, като окончателният размер на помощта се определя след представяне на всички изискуеми документи за направените инвестиционни разходи. В т. 3.1 от договора е предвидено, че ползвателят се задължава да извърши инвестицията, предмет на договора в срок до 15.09.2015 г. Видно от бизнес плана, изготвен от ЕТ е предвидено, че проектът включва изграждане на вилно селище на ЕТ К. - К. Б. по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., като е заложено построяването на 2 броя вилни сгради с РЗП 105,00 кв.м. за двете къщи, заведение за хранене и отдих с РЗП 676,65 кв.м. В плана е посочено, че стойността на проекта е в размер на 534 085.75 лв. без ДДС, като включва сумата на разходите за изграждане на дървени къщи за гости, които ще са две на брой и заведение за хранене и отдих и обзавеждане и вертикална планировка на имота. Предвидено е, че проектът ще бъде реализиран с банков кредит и собствени средства. Заложено е продължителността на осъществяване на инвестицията да бъде в рамките на 21 месеца, за което инвеститорът е изготвил график за изпълнение на проекта, при който всички срокове за изпълнение на отделните видове работи и доставки и тяхното заплащане са синхронизирани във времето и са обезпечени със съответните финансови, трудови и материални ресурси. В плана е посочено, че инвестиционната програма е насочена към реализирането на

следните основни видове дейности: изграждане на 2 броя едноетажни дървени къщи за гости по проект; изграждане на заведение за хранене и отдих от дървена конструкция по проект с капацитет 60 човека; дейности по вертикална планировка на вилното селище; обзавеждане на дървени къщи; обзавеждане на заведение за хранене и отдих. В разработения бизнес план приходната част на паричния поток е формирана от няколко дейности: приходи от нощувки на лица, които ще ползват базата на вилното селище; приходи от хранене; приходи от организиране на тържества. Така според таблица 2А Средногодишна натовареност се предвиждат за всяка от годините 2017 г., 2018 г. и 2019 г. очаквани приходи в общ размер на 68 000 лв./64 000 лв. приходи от наем къща за нощ и 4 000 лв. приходи от и храноден на човек/. От таблица 5 Разходи за заплати и осигуровки от разработения бизнес план е видно, че ЕТ е прогнозиран трима човека да бъдат заети със стопанисването на обекта. Съгласно Приложение № 1 към договора общия размер на одобрените разходи по проект с ИД 13/311/00978 са в размер на 559 889,65 лв., от които размерът на субсидията е 391 160 лв., а размерът на собственото участие е 169 630,04 лв. В Приложение № 3 към договора подробно са изброени видовете и количества СМР, които следва да се извършат по проект и същите възлизат на общата сума от 533 228,24 лв. без ДДС. На 09.11.2015 г. е извършена проверка на обекта, при която е констатирано, че същият е изграден и функционира по предназначение, за което са изготвени контролен лист и докладна записка от директор на дирекция „ПИ“ към ДФЗ.

По проекта са подадени две заявки за плащане - заявка за авансово плащане с № 13/311/00978/1/01 от 05.03.2015 и заявка за окончателно плащане с №13/311/00978/3/01 от 12.10.2015, по които финансовата помощ е изплатена съответно на 09.04.2015 г. и на 11.12.2015 г.

Със Заповед № 373857/18.06.2019 г. и Заповед № 374366/03.07.2019 г. на регионалния технически инспекторат при ОД – П., ДФЗ за назначени проверки на място, след извършено плащане по проект № 13/311/00978 от 06.10.2014 г. За резултатите от извършените проверки е изготвен контролен лист за периода 05.07.2019 г. - 10.07.2019 г. От констатациите в същия е видно, че сградата за хранене и отдих не функционира и има неизпълнени СМР спрямо К.. Няма и подходящи условия за „СПА услугите и храненето“. Установено е още, че в двете вилни сгради има условия за настаняване, като към момента на проверката има назначен само един човек. Не са представени документи за заплатени такси и туристически данък. От контролния лист е видно също, че за финансовите 2016 г. и 2017 г. са установени приходи от наем на къщи и храноден на човек в размер на 0,00 лв., а за 2018 г. приходи в размер на 2 348,63 лв.

С Уведомително писмо изх. № 01-162-6500/99 от 12.07.2019 г. ЕТ е информиран за резултатите от проверката, чрез предоставяне на изготвения във връзка с проверката контролен лист, като му е предоставена възможност за възражения и бележки в рамките на 14 дни от датата на получаване на уведомително писмо. От приложената по делото преписка не се установява ЕТ да се е възползвал от дадената му възможност.

На основание чл. 26, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от АПК с писмо с изх. № 01-6500/8619 от 30.10.2019 г. ДФЗ - РА е открил производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане. В същото е посочено, че се открива във връзка с извършените проверки при ЕТ, при които е установено, че:

1. Съгласно представените документи за три пълни финансови години – 2016 г., 2017

г. и 2018 г., установеното изпълнение на бизнес плана средноаритметично за три пълни финансови години (2016 г., 2017 г. и 2018 г.) е в размер на 1,15 % от заложените приходи. Констатациите при извършената проверка на място за всяка конкретна година, са както следва: за финансовата 2016 г. са установени приходи от наем на къщи и храноден на човек в размер на 0,00 лв., което съставлява 0 % изпълнение на приходите от одобрения бизнес план за годината; за финансовата 2017 г. са установени приходи от наем на къщи и храноден на човек в размер на 0,00 лв., което съставлява 0 % изпълнение на приходите от одобрения бизнес план за годината; за финансовата 2018 г. са установени приходи от наем на къщи и храноден на човек в размер на 2348.63 лв., което съставлява 3,45 % изпълнение на приходите от одобрения бизнес план за годината.

Посоченият резултат е получен при сравнение с одобрения бизнес план, в който са заложен за всяка една година от изпълнението му годишни приходи от наем на къщи и храноден на човек в размер на 68 000,00 лв. за 2016 г.; 68 000,00 лв. за 2017 г. и 68 000 лв. за 2018 г. Реализираните приходи по проекта са само от наем на къщи.

В писмото е посочено, че за констатираното неизпълнение на одобрения проект (непостигане на нивата на показатели, предвидени в бизнес плана) за три цели финансови години (2016 г., 2017 г. и 2018 г.), в точка 30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“, е предвидено, че когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средноаритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период и това е продължило две или повече финансови години, се налага санкция в размер на 100 % от предоставената финансова помощ по договора. С оглед на това, на основание точка 4.4, буква „б“ и 8.1 от договор № 24/311/00947 от 10.10.2014 г., във връзка с неизпълнението на т. 4.12 и т. 4.18 от същия договор и т. 18 и т. 30 „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения на чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“ ЕТ К.-К. Б. е уведомен, че следва да бъде наложена финансова санкция и издаден акт за установяване на публично държавно вземане в размер на 391 160,00 лв.

2. В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план е залегнало разкриване на три работни места, както следва - 1 бр. управленски и 2 бр. производствен персонал, но при направена административна проверка в регистрите на НАП (данните за работните места са извлечени от информацията, подадена от бенефициента в НАП, на база справка за „Брой осигурени лица по осигурител, по видове осигурен за период от време) е установено, че за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. средносписъчна бройка на назначения персонал е 7,5 бр. (изчислен средноаритметично по години, като за 2016 г. това са 2,67 бр., за 2017 г. - 3 бр. и за 2018 г. - 1,83 бр.) при заложен брой по бизнес план 3 заети лица или изпълнението на изискването е 88,89 % за периода на проверката.

В писмото е посочено, че на основание т. 8. 1 от договор № 13/311/00978, чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 30/11.08.2008 г. и т. 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на

възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., когато неизпълнението е равно или по-малко от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост и тъй като тежестта на нарушението засяга критерии за допустимост по мярката, и времетраенето на неизпълнението е продължило до 2 финансови години, се налага санкция в размер на 5 % от предоставената финансова помощ по договора.

3. Несъответствие в изпълнението на финансираните количества на част от активите по проекта, представляващ ваканционен комплекс от 2 бр. вилни сгради за настаняване и отделно сграда за хранене и отдих. В писмото е посочено, че в хода на проверката е констатирано, че сградата за хранене и отдих не е завършена, налице са и неизпълнени строително-монтажни работи спрямо одобрените за финансиране количествено - стойностни сметки. ЕТ е уведомен, че разходи на стойност 405 337,04 лв. са недопустими за финансиране, което представлява 283 735,93 лв. изплатена субсидия. Конкретните несъответствия са обективирани в табличен вид в писмото.

Направено е заключение, че същите се явяват нарушение на т.4.12, т. 4.17, букви „а“ и т. 4.18 от сключения с ДФЗ договор № 13/311/00978, както и чл.43 ал.1 т.1 от Наредба № 30 от 11.08.2008г., съгласно които за срок 5 години след сключване на договора за отпускане на финансова помощ ползвателят е длъжен да използва придобитите въз основа на одобрения проект активи единствено и само по предназначението и за целите, които са им отредени с одобрения проект. Посочено е, че съгласно т. 2 от Приложение към раздел 1 „Общи положения“ от приетите Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., „Ползвателят не използва придобитите въз основа на финансираните проекти активи по предназначение“, което засяга подпомаганата дейност в цялост и за посоченото нарушение следва да се наложи санкция в размер на 100% от предоставената финансова помощ по договор или 391 160,00 лв.

В заключение е посочено, че съгласно чл. 3, ал. 1 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. „Когато при осъществяване на контрол относно спазване на критериите за допустимост, ангажименти или други задължения от страна на ползвателите на финансова помощ бъдат установени повече от едно нарушение при изпълнението на един и същ договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, по който е подадена заявка за плащане след 1 януари 2015 г., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко едно от допуснатите нарушения не се кумулира. В тези случаи най-големият определен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ се приема като показателен за вземането на решение относно окончателния размер на дължимата от ползвателя финансова помощ“. Така общият размер на задължението е определен на 391 160,00 лв.

При тези констатации на жалбоподателя е дадена възможност да направи

писмено възражение по основателността и размера на публичното вземане и при необходимост да приложите писмени доказателства към тях в 14-дневен срок от получаване на писмото.

С писмо вх. №01-6500/8619 от 03.12.2019 г. ЕТ К.-К. Б. е възразил срещу откритото производство за издаване на АУПДВ.

Възражението е прието за неоснователно и на 19.06.2020 г., от изпълнителния директор на ДФЗ-РА е издаден процесния АУПДВ № 13/311/00978/3/01/04/01, с който е определено подлежащо на принудително изпълнение публично държавно вземане в размер на 391 160 лв. на основание чл. 20а, ал. 2 и чл. 27, ал. 3, 4 и 7 от ЗПЗП, чл. 46, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 16, ал. 2 и чл. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., чл. 8.1 във връзка с чл. 4.12 и чл. 4.18 от договор № 13/311/00978 от 06.10.2014 г. за предоставяне на помощ, чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК, както и на основание чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК.

В АУПДВ е посочено, че съгласно контролния лист от извършената проверка на място след плащане, осъществена на 26.06.2016 г. и в периода 05.07.2019 г. - 10.07.2019 г. са установени приходи от подпомаганата дейност за приключилите финансови години 2016 г., 2017 г. и 2018 г., при анализа на които е установено, че не са постигнати показателите на одобрения бизнес план и е установено неизпълнението му, респективно неспазването на договорни и нормативно определени ангажменти от страна на ползвателя. Изложени са аргументи, че в чл. 16, ал. 2 от Наредбата е въведено общо изискване към проектите да съдържат бизнес план по години, който трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост, водещи до постигане на целите, посочени в чл. 2 на същата наредба, съгласно който се подпомагат проекти, които допринасят за постигане на целите на мярката, като същите са ясно дефинирани. Подчертано е, че съществена част от образеца към бизнес плана - приложение № 3 към чл. 16 от Наредбата е финансово - икономическия статут на проекта, отразен в част III, съставен от приходна и разходна част. В този смисъл са изложени мотиви, че кандидатът е задължен да опише производствената си програма за целия период на бизнес плана по години, като съдържанието на бизнес плана с отразените в него данни, информация и предвиждания (в т.ч. на променливата икономическа обстановка), позволяват на компетентния орган при произнасяне по проектите за финансиране, да прецени изпълнението на нормативните условия за икономическа жизнеспособност на инвестицията. На основание чл. 16, ал. 2, преценката, доколко проектът води до реализирането на целите по чл. 2 задължително преминава през анализ на тези два фактора - основание за вземане на решение за одобряване на проекта. Акцентирано е, че се касае за преценка на два самостоятелни, значими, но независими едно от друго обстоятелства. В АУПДВ е посочено, че приходите също са част от бизнес плана и са носител на информация за съответствието със задължението по чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30/2008 г. и са съществена част от одобрения финансов проект. Именно в тази връзка е

подчертано, че реализирането на планираните приходи доказва осъществяването на другите цели по чл. 2 от Наредбата, а те са от съществено значение, тъй като целта е не да се придобият активи, а изпълнената инвестиция да се използва за постигане на целите, обективирани в чл. 2 от Наредбата. В този смисъл е посочено, че неизпълнението на предварително заложената в бизнес плана приходна част е ясна индикация, че бенефициентът не е разходвал средствата ефективно, което е в противоречие и с чл. 33 § 1, от Регламент (ЕС, Е.) № 1046/2018 г., който прогласява принципите на икономичност, ефективност и ефикасност с дефиниция на всяко едно от използваните три понятия. Изпълнението на целите, поставени в Регламент № 1698/2005 г. и национално дефинирани в Наредба № 30/2008г. задължително следва да става при съблюдаване на общия принцип, посочен в чл. 4 § 8 от Регламент № 1303/2013 г. - добро финансово управление в съответствие на чл. 33 от Финансовия регламент. При договорно неизпълнение от страна на бенефициента, отговорният разпоредител с бюджетни кредити може да събере суми, изплатени недължимо съгласно споразумението. В заключение в АУПДВ е изложено, че не са представени и документи, доказващи форсмажони обстоятелства или настъпване на непреодолима сила, които да доведат до невъзможност да бъдат изпълнени поетите задължение по договор № 13/311/00978 от 06.10.2014 г.

По делото е разпитана свидетелката Б., която от юли 2016 г. до юни 2018 г. е работила за ЕТ К.-К. Б., като управител на хотела, който е трябвало да отвори на Ц. Чарк. Сочи, че не е имала отношение към контрола на строителството, защото обектът е бил построен. Нейната задача е била да го въведе в експлоатация, като хотел. Това не се е случило, тъй като строителството не е било направено качествено. Твърди, че когато са закупили материалите за обзавеждане за кухненски блок, ресторант и т.н., при опита да се извърши монтаж, таваните са паднали, плочките са започнали да се отлепят, като цели пана, а по стените са се получили пукнатини. Това е наложило да се извършат строителни дейности, а не да се прави въвеждане в търговска дейност. И към момента на напускането й такова не е било направено, тъй като ЕТ К.-К. Б. не е разполагал с финансови средства. Обектът така и не е бил въведен в експлоатация.

По делото е приета и не е оспорена от страните СТЕ. Съобразно поставените задачи от вещото лице е направен оглед на място, както и анализ и съпоставка с предоставената проектна документация с работни архитектурни проекти, при които е установено, че към момента на огледа обектът, състоящ се от подобект „Сграда за хранене и отдих“ и подобект „Вилни сгради за настаняване - 2 броя“ е изпълнен точно по проектната документация, като и трите сгради са изцяло завършени. В „сграда за хранене и отдих“ са извършени ремонтни дейности през годините, като е установена и необходимост от извършване на нови такива. Частта с басейн, джакузи и други помещения е ремонтирана и функционира по предназначение, като ресторантът, кухнята и помещенията към него също са завършени изцяло. Констатирано е, че е изпълнена и абсорбацията в кухнята, доставени са кухненски уреди и обзавеждане, маси и столове в зала за хранене и от

строителна гледна точка няма причина ресторантът да не функционира. По отношение на втория етаж е установено, че е необходимо да се направи окончателно боядисване, настилки в стаите и оборудване на всяка баня с тоалетна, като в архитектурно отношение етажът е изпълнен точно, съгласно представените, одобрени проекти. Вещото лице е направило извод, че двете вилни сгради са изцяло завършени и видимо използвани по предназначение. По отношение на вертикалната планировка е установено, че не са извършени настилки тип „DEKING” и външно районно осветление. Направено е заключение, че и двата подобекта в архитектурно отношение съответстват изцяло на проектната документация. Поставена е и задача да се установи каква е била степента на завършеност на процесния обект и съответствието с одобрения архитектурен проект към момента, към който е извършена проверката, в резултат на която е издаден АУПДВ. От страна на вещото лице е посочено, че на база цялостната документация, както и допълнително предоставената не се установяват неизпълнени видове СМР. Констатирано е, че през годините са извършвани множество различни ремонти, главно в основната сграда за хранене и отдих. Именно поради тази причина експертът е направил извод, че не може да се установи с оглед какво е било състоянието към 2015 г., когато е въведен в експлоатация, но на база на всички документи е дал заключение, че всички СМР са изпълнени и сградите са завършени съгласно работните архитектурни проекти. От заключението е видно още, че към момента на проверката в основната сграда за хранене и отдих са извършвани множество ремонти, главно в замяна на мазилки с обшивки с гипсокартон, нови настилки и облицовки с фаянс с предстенна обшивка от гипсокартон в санитарни помещения. Вещото лице е констатирало, че като степен на завършеност към момента на проверката през 2019 г. състоянието на подобект „Сграда за хранене и отдих“ отговаря на състоянието, което е установено и към момента на направения оглед на място - сградата е изцяло изпълнена съобразно с архитектурните проекти. По отношение установените от контролните органи през 2019 г. несъответствия на подобект „Вилна сграда за настаняване“ - 2 броя, обективирани в Таблица №2 от заключението е посочило, че към момента на огледа на 08.03.2021 г. описаните несъответствия все още са факт, като същите не са изпълнени, поради отпаднала необходимост или в по-голямата си част поради замяната им с други СМР.

По делото е приета и не е оспорена от страните и ССЕ. Съобразно поставените задачи, вещото лице е констатирало, че според представения бизнес план приходната част на паричния поток е формирана от няколко дейности: приходи от нощувки на лица, които ще ползват базата на вилното селище; приходи от хранене; приходи от организиране на тържества, в разходната част са предвидени разходи за суровини, материали и външни услуги, разходи за персонал, амортизации, застраховки и други. Посочено е, че съгласно Приложение № 1 към Договор № 13/311/00978 от 06.12.2014 г. общият размер на одобрените разходи по проект с ИДС 13/311/00978 са в размер на 559 889,65 лева, от които размера на субсидията е в размер на 391 160 лв., а предвидените в бизнес плана приходи от субсидираната дейност за всяка от годините 2017 г., 2018 г. и 2019 г. са в размер на 68 000 лв. или по 64

000 лв. приходи от наем къща за нощ и 4 000 лв. приходи от и храноден на човек за всяко от годините. На следващо място е установено, че в периода 2016 г. - 2018 г. ЕТ К. - К. Б. няма реализирани приходи само от субсидираната дейност, като процентът на изпълнение, съпоставен с предвидения в бизнес плана приход само от субсидираната дейност е 0. В този смисъл процентът на изпълнение на бизнес плана в частта IV. Финансово-икономически статус - приходи и разходи е, както следва: за 2016 г. - 16,35 %, за 2017 г. - 17,63 % и за 2018 г. – 8,02 % или средноаритметично за трите години – 14,00%. От страна на вещото лице е посочено, че по представената от [община] информация в периода 2016 г. - 2018 г. ЕТ К. - К. Б. е отчетел нощувки в обекта, както следва: за 2016 г. общо 284 нощувки; за 2017 г. общо 254 нощувки; за 2018 г. общо 287 нощувки. По отношение на задачата, касаеща броя на заетостта на лицата при ЕТ е установено, че по представения бизнес план в периода 2016 г. - 2018 г. ЕТ К. - К. Б. е следвало да наеме три броя лица. Съгласно данни от ТД на НАП в ЕТ в периода април - септември 2016 г. е имало назначени на трудов договор три лица, а след този период до м. май 2018 г. - двама. Направено е сравнение между заложените параметри в бизнес плана по отношение на наети лица и разходи за тях и действителното изпълнение на тези показатели за периода 2016-2018 г.:

Разходи за персонал	Мярка	2016	2017	2018	Средно аритметично за трите, години
<i>Прогноза</i>					
Заети лица	Брой	3	3	3	3
Работна заплата	Лева	10 800	10 800	10 800	10 800
Осигуровки	Лева	2 022	2 022	2 022	2 022
<i>Изпълнение</i>					
Заети лица	Брой	2,5	2	2	2,17
Работна заплата	Лева	8 113,37	8 704,20	3 852,70	6 890,09
Осигуровки	Лева	3 922,26	4 275,90	2 051,60	3 416,59
<i>Процент изпълнение</i>					
Брой заети лица		83,33%	66,67%	66,67%	72,22%
Работна заплата		75,12%	80,59%	35,67%	63,80%
Осигуровки		193,99%	211,48%	101,47%	168,98%

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване по реда на АПК административен акт, пред компетентния да я разгледа съд, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на [чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) (ДОПК), публични са вземанията за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз.

В нормата на [§ 1, т. 13 от ДР на Закона за подпомагане на земеделските производители \(ЗПЗП\)](#) е предвидено, че Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. По силата на [чл. 11, ал. 1, т. 4](#) и [чл. 11а от ЗПЗП](#), Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. В [чл. 27, ал. 3](#) и [ал. 5 от ЗПЗП](#) е регламентирано, че Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на ЕС, като вземанията, които възникват въз основа на административен договор или административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК.

Съгласно [чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП](#), изпълнителният директор на фонда, който е и изпълнителен директор на Разплащателната агенция, издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) и решения за налагане на финансови корекции по реда на [глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове](#).

От посочената нормативна регламентация следва извода, че в правомощията на изпълнителният директор на ДФЗ - РА е издаването АУПДВ по всички схеми и мерки на Общата селскостопанска политика, включително по мерките по [чл. 1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г.](#) за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. В случая оспореният АУПДВ е издаден именно от лицето изпълняващо тази длъжност. Следователно обжалваният акт е издаден от материално компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма и с необходимото съдържание по [чл.](#)

[59, ал. 2 от АПК](#). Същият съдържа изложение на фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Органът е посочил фактите, на които кореспондират посочените правни норми и разпоредените правни последици. Спазена е процедурата по [чл. 26, ал. 1 от АПК](#) във вр. с препращането от [чл. 166 от ДОПК](#). Преди издаване на акта органът е дал възможност на ползвателя да представи писмени възражения по установените нарушения. Писмото на органа с изх. № 01-6500/8619 от 30.10.2019 г. е поставило начало на административното производство за издаване на оспорения АУПДВ и в него се съдържат всички обективирани в акта фактически обстоятелства по преписката. В изпълнение на общите правила по [чл. 35](#) и [чл. 36 от АПК](#) актът е издаден от органа след изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, събиране на относимите доказателства.

Независимо от горните констатации за спазване на процесуалните правила на АПК и на писмената форма на оспорения акт, съдът приема, че административният орган е допуснал съществени нарушения относими към вида на акта и реда за неговото издаване.

Страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява наличието на сключен договор за подпомагане между ЕТ и ДФЗ от 08.10.2014 г. за предоставяне на финансова помощ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от ПРСР 2007 – 2013 г., подкрепена от ЕЗФРСР. Съгласно т. 1.1 и 1. 2 от договора, Фондът предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ, представляваща до 70 % от одобрените и реално извършени разходи, свързани с осъществяването на проекта, като изплащането на помощта става при условие, че се извърши инвестицията съгласно одобрения проект, условията и сроковете в договора и действащите нормативни актове. Съответно, ползвателят има право да получи финансовата помощ в договорения размер, като се задължава да извърши изцяло одобрената инвестиция и в срок от 5 години от сключването на договора да спазва одобрения проект, т. е. договореният период на мониторинг е 5 години - до 08.10.2019 г. /т. 4.18 /. В раздел VIII от договора са предвидени отговорности при неизпълнение, като в т. 8.1 е предвидено в случай, че ползвателят не изпълнява което и да е нормативно и/или договорно задължения след изплащане на помощта, Фондът може да поиска връщане на всички изплатени по договора суми, заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя при спазване на изискванията по [чл. 46](#) и [чл. 47 от Наредба № 30/2008 г.](#)

В раздела IX „Други условия“ на договора се съдържат дефиниции на понятия по същия, вкл. на понятието „одобрен проект“, който е подаденото от ползвателя на етапа на кандидатстването по мярката и одобрено от Фонда заявление за подпомагане заедно с всички изискуеми съгласно Наредба № 30/2008 г. документи /включително и представения и одобрен бизнес план/, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от ползвателя и допустими за финансиране по мярка 311. Дефиниция на понятието „проект“ има и в [§ 1, т. 19 от ДР на Наредба № 30 от 11.08.2008 г.](#), съгласно която, проект е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и

нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРПС. Сред нормативно установените изисквания към проектите на кандидатите за подпомагане според чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, е представянето на бизнес план по образец съгласно приложение № 3, за разнообразяване на дейността за период не по-малък от 5 години, който следва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително-монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2. В § 1, т. 6 от ДР на Наредбата е дадена дефиниция на понятието „икономическа жизнеспособност“, а именно: генерирането на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана. От горното следва, че бизнес планът е част от заявлението за подпомагане, като същия и предвидените в него стойности са относими за постигане на целите на мярката, тъй като по този начин се доказва икономическата жизнеспособност и устойчива заетост на проекта за съответния период. Изготвянето на бизнес плана и заложените в него приходи се извършва от кандидата за подпомагане и именно чрез тях същият доказва жизнеспособността на инвестицията, което пък е основание за одобряване на проекта. В този смисъл, основателна е преценката на органа във връзка с изпълнението на договорните задължения от страна на ползвателя, въз основа на предвидените в бизнес плана показатели за приходите от дейността в рамките на договорния период и устойчивата заетост. Същите са индикатори за изпълнението на проекта и непостигането им води до задължение за възстановяване изцяло или частично на финансовата помощ. Видно от цитираните по-горе дефиниции за „проект“ е, че и одобрените за финансиране количествено-стойностни сметки също са част от заявлението за подпомагане и като такива същите следва да бъдат изпълнени, както са договорени, а при невъзможност - да бъдат внесени промени, подлежащи на одобрение от страна на ДФЗ и обективирани в анекс, което в настоящия случай видно от представените по делото доказателства не е направено.

Не е спорно по делото и от съдържанието на представения бизнес план, се установява, че приходите по проекта съобразно таблиците - приложения към бизнес плана са предвидени в общ размер на 68 000 лв./64 000 лв. приходи от наем къща за нощ и 4 000 лв. приходи от и храноден на човек/, а разходи за заплати и осигуровки са предвидени за трима човека, заети със стопанисването на обекта.

Във връзка с това и констатациите в АУПДВ следва да се посочи, че същите се потвърждават от приетите по делото ССЕ, съгласно която в периода 2016 г. - 2018 г. ЕТ К. - К. Б. няма реализирани приходи само от субсидираната дейност, като процентът на изпълнение, съпоставен с предвидения в бизнес плана приход само от субсидираната дейност е 0. Действително е налице разлика в установения средноаритметичен процент на изпълнение на бизнес плана, но доколкото същият е под 20 % не е налице основание да не бъде приложена т. 30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители

по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“, съгласно която, когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средноаритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период и това е продължило две или повече финансови години, се налага санкция в размер на 100 % от предоставената финансова помощ по договора. В ССЕ е посочено, че съгласно представената от [община] информация в периода 2016 г. - 2018 г. ЕТ К. - К. Б. е отчел нощувки в обекта, както следва: за 2016 г. общо 284 нощувки; за 2017 г. общо 254 нощувки; за 2018 г. общо 287 нощувки. Във връзка с това следва да се посочи, че доколкото вещото лице не е установило, че са налице осчетоводени при ЕТ приходи от тази дейност, то не може да се приеме за безспорно, че такива действително е извършвана. Още повече, че без счетоводно отразяване на същите не може да се направи преценка за съпоставимост на приходите и разходите и в този смисъл да се направи преценка за изпълнението на бизнес плана. Следва да се отбележи и факта, че в жалбата, с която е сезиран АССГ изрично е посочено, че през 2016 г. и 2017 г. обектът не е функционирал.

По отношение на констатираното неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри, във връзка с устойчивата заетост за период от 3 пълни финансови години следва да се посочи, че ССЕ отново потвърждава констатациите в АУПДВ. Това е така, доколкото и от вещото лице е установено, че в ЕТ в периода април - септември 2016 г. е имало назначени на трудов договор три лица, след този период до м. май 2018 г. – две, а средно аритметичния процент за изпълнение за трите години е 72,22 %, който макар и по-нисък от установения с АУПДВ, отново подлежи на санкция, доколкото в т. 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. е предвидено, че когато неизпълнението е равно или по- малко от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост и тъй като тежестта на нарушението засяга критерий за допустимост по мярката и времетраенето на неизпълнението е продължило до 2 финансови години, се налага санкция в размер на 5 % от предоставената финансова помощ по договора.

За третото установено нарушение с АУПДВ, следва да се посочи, че съгласно СТЕ, степента на завършеност към момента на проверката през 2019 г. на подобект „Сграда за хранене и отдих“ отговаря на състоянието, което е установено и към момента на направения оглед на място - сградата е изцяло изпълнена съобразно с архитектурните проекти. За установените от контролните органи през 2019 г. несъответствия на подобект „Вилна сграда за настаняване“ - 2 броя, обективирани в Таблица №2 от заключението е посочило, че към момента на огледа на 08.03.2021 г. описаните несъответствия все още са факт, като същите не са изпълнени, поради отпаднала необходимост или в по-голямата си част поради замяната им с

други СМР. Изрично в СТЕ е посочено, че установените като неизпълнени СМР по двете сгради са заместени с други такива, които не са отчетени. Не са изпълнени коминни тела, поради смяна на начина на отопление, който към момента е с парно с монтирани радиатори във всички стаи. Останалите неизпълнени количества СМР са поради заменянето им с други, със същото функционално предназначение. По този начин сградите са напълно завършени и функциониращи по предназначение. Освен това при проверката вещото лице след направен оглед на място и анализ и съпоставка с предоставената проектна документация с работни архитектурни проекти е установило, че и подобект „Вилни сгради за настаняване - 2 броя“ е изпълнен точно по проектната документация, като и двете сгради са изцяло завършени. В същото време е констатирано, че през годините са извършвани ремонтни дейности, но е била налице необходимост от извършването на нови. Предвид направените в СТЕ констатации, правилно е отбелязано в АУПДВ, че е налице липса на сключен анекс, с който да се потвърди извършената промяна, респективно, че е налице нарушение на т. 4.12 от договора, съгласно която ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи и т. 4.18, съгласно която ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на договора. Дори да се приеме според заключението на СТЕ, че сградите са напълно завършени и функциониращи по предназначение към момента на проверката извършена от вещото лице, то предвид факта, че инвестицията не е изпълнена според одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи не може да се приеме, че не е налице нарушение. Още повече, че предвид гореизложеното в случая не са налице и реализирани приходи, за да се направи заключение, че придобитите активи действително се ползват по предназначение. Освен това, както вече се посочи самият жалбоподател заявява, че през 2016 г. и 2017 г. обектът не е функционирал, поради възникнала необходимост от извършване на ремонт на вече построенния обект, предизвикан от некачествено изпълнени СМР. От представените по делото документи не се установява, а и не се твърди ДФЗ да е бил уведомен за възникналите затруднения при изпълнението на проекта, респективно че между страните е подписан анекс, с който да бъдат одобрени, респективно съгласувани направените промените в изпълнението на проекта.

С оглед гореизложеното може да се направи извод, че нарушенията, водещи до възстановяване на изплатената на ЕТ финансова помощ, са доказани от документите от извършената проверка от техническия инспекторат на фонда и от заключенията на вещите лица, поради което е налице и основание за връщане на изплатените средства по чл. 46, ал. 1 от Наредба № 30/2008 г. поради неизпълнение от ползвателя на нормативни и договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, както е приел органа. Размерът на средствата, които следва да бъдат възстановени, е определен правилно по правилото на чл. 46, ал. 2 от Наредба № 30/2008 г. и в съответствие с т. 30. т. 18 и т. 2 от Приложението към раздел I „Общи положения“ от Правилата за определяне размера на подлежащата на

възстановяване БПФ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и ал. 7 от ЗПЗП по мерките от ПРСР 2007 – 2013 г. /обн. ДВ, бр. 69/30.08.2019 г., в сила от същата дата/.

Въпреки изложеното в случая се установяват основания за отмяната на процесния АУПДВ поради следните съображения:

Съгласно [чл. 166, ал. 1 ДОПК](#) установяването на публични вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. В конкретния случай съответният закон - [чл. 27, ал. 6](#) и [ал. 7](#) и [чл. 20а, ал. 5](#) и [ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители](#) (ред. от ДВ бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019 г.) - съдържа уредба на реда и органа, който установява дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони. Тази уредба е действаща към момента на издаване на оспорения акт на 19.06.2020 г. Съгласно [чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП](#), дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по [чл. 70, ал. 1, т. 1-9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове \(ЗУСЕСИФ\)](#), се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на [чл. 73 от същия закон](#).

На основание [чл. 27, ал. 7 ЗПЗП](#) дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на ДОПК, който в [чл. 166, ал. 2 ДОПК](#) препраща към реда по АПК. Съгласно [чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП](#) (в сила от 28.06.2019 г.) компетентността за издаване на административния акт и в двата случая, е на изпълнителния директор на ДФЗ.

От цитираните разпоредби следва, че след изменението на ЗПЗП, ДВ, бр. 51/2019, в сила от 28.06.2019 г., законът изрично разграничава случаите, в които публичните вземания по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони се установяват с решение за финансова корекция и с акт за установяване на публично държавно вземане. По силата на [чл. 27, ал. 7 ЗПЗП](#) издаването на АУПДВ е субсидиарно, и такъв може да бъде издаден само когато не са налице основанията по [чл. 70, ал. 1, т. 1-9 от ЗУСЕСИФ](#) за налагане на финансова корекция.

Константно в съдебната практика на Върховния административен съд по ЗПЗП се приема, че заложените в бизнес плана финансови показатели са индикатори за изпълнение на одобрения проект (по мерките и подмерките от ПРСР) и непостигането им води до необходимост от коригиране на размера на финансовата помощ. (в този смисъл Решение № 5872/21.05.2020 г. на ВАС, по адм. дело № 11174/2019 г., Решение № 2709/19.02.2020 г. на ВАС, по адм. дело № 9703/2018 г.; Решение № 3184/28.02.2020 г. на ВАС, по адм. дело №

7468/20918 г.; Решение № 5040/04.04.2019 г. на ВАС, по адм. д. № 4307/2018 г.; Решение № 1472/29.11.2018 г. на ВАС и др.).

Следователно в конкретния случай, при установено неизпълнение на конкретни показатели, заложен в бизнес плана и одобрените за финансиране количествено-стойностни сметки на ползвателя на помощта, административният орган е следвало да издаде решение за финансова корекция на основание [чл. 27, ал. 6 ЗПЗП](#) във връзка с [чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ](#) и по реда на [чл. 73 от ЗУСЕСИФ](#), а не да издаде АУПДВ.

В случая издаването на АУПДВ на основание [чл. 166 ДОПК](#) по реда на АПК, не може да бъде основано на [§ 12 от ПЗР на ЗИДЗПЗП](#) (ДВ бр. 2/2018 г.), който не намира приложение. Според последния започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на [този закон](#) наредби по прилагането на мерките от ПРСР за периода 2007 г. - 2013 г. и на мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. се довършват по досегашния ред до изтичане на периода на мониторинг. В конкретният случай договорът е сключен на 08.10.2014 г. Според пар. 1, т. 2 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ „мониторингов период“ за договорите, сключени преди 1 януари 2015 г., е пет години, считано от датата на сключването му. В случая и с оглед датата на сключване на процесния договор мониторинговият период е изтекъл на 08.10.2019 г., т. е. преди образуване на административното производство по издаване на оспорения акт. Производството по издаване на процесния АУПДВ е започнало на 30.10.2019 г. с издаването на уведомително писмо изх. № 01-6500/8619, с което ЕТ се уведомява за започване на процедурата. Писмото е издадено, респ. производството е започнало след промяната на [чл. 27, ал. 6](#) и [ал. 7 от ЗПЗП](#), поради което и органът е бил длъжен да съобрази именно последните норми.

Спазването на административно производствените правила, създава презумпцията че органът добросъвестно е упражнил правомощията си и по този начин е осигурил издаване на законосъобразен акт.

В случая допуснатото от административния орган нарушение на реда за издаване на административният акт е довело до издаване на ненадлежен по вид акт и съответно е съществено, тъй като засяга материалноправните основания за установяване дължимостта на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ и разграничението им, предвидено в [чл. 27, ал. 6](#) и [ал. 7 ЗПЗП](#). Съгласно [чл. 33, § 2 от Регламент \(ЕО\) № 1290/2005](#) на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика, приложим на основание [чл. 72, § 2 от Регламент \(ЕО\) № 1698/2005](#) г. на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от ЕЗФРСР, в случаи като процесния, когато средствата са вече изплатени на бенефициента, те се връщат от акредитираната разплащателна агенция по реда на нейната собствена процедура за връщане на средства. Поради това законосъобразното провеждане на предвидената процедура по издаване на административните актове за установяване на задължения за подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони е от съществено значение за

изпълнение на задължението на ДФЗ – Разплащателна агенция по [чл. 27, ал. 3 ЗПЗП](#) да предприема необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. След промяната в закона, за да издаде АУПДВ на основание [чл. 27, ал. 7 ЗПЗП](#), административният орган следва да изложи допълнителни мотиви защо приема, че констатираното неизпълнение на одобрените финансови показатели е извън основанията за налагане на финансова корекция по [чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ](#) във връзка с [чл. 27, ал. 6 ЗПЗП](#). В оспорения АУПДВ липсват такива съображения и мотиви.

Предвид изложеното съдът приема, че административният орган неправилно е приложил редът на ЗПЗП, тъй като с изменението на закона с въвеждането на [чл. 27, ал. 6](#) и [ал. 7 от ЗПЗП](#) неприложима се явява разпоредбата на [пар. 12 от ПЗР на ЗПЗП](#), а така също и тази на [пар. 4, ал. 3 от ПЗР на ЗУСЕСИФ](#).

По изложените съображения, следва да се приеме, че оспореният АУПДВ е незаконосъобразен на основанията по [чл. 146, т. 2, 3 и 4 от АПК](#)-постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила във връзка с вида на акта и реда за неговото издаване, в нарушение на материалният закон и следва да бъде отменен. В този смисъл е и преобладаващата практика на ВАС изразена в Решение № 21 от 4.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7727/2021 г., Решение № 13123 от 22.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5379/2021 г., Решение № 12661 от 13.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4678/2021 г., Решение № 12786 от 15.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4836/2021 г., Решение № 12343 от 2.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5610/2021 г.; Решение № 12306 от 1.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4808/2021 г.; Решение № 11306 от 9.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 3968/2021 г.; Решение № 11287 от 8.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2987/2021 г. и др.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в общ размер на 1010,00 лв., представляващи платена държавна такса в размер на 10,00 лв., платен депозит за съдебно-техническа експертиза в размер на 600,00 лв. и депозит за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 400,00 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЕТ К.-К. Б., ЕИК[ЕИК], Акт за установяване на публично държавно вземане № 13/311/00978/3/01/04/01 с изх. № 01-6500/8619 от 19.06.2020 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за установено задължение в размер на 391 160,00 лв.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на ЕТ К.-К. Б. сумата в размер на 1010,00 /хиляда и десет/ лева, представляваща заплатена държавна такса и депозити за вещи лица.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: